

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORT:

”HÅLLBAR FINANSIERING: EU MÅSTE VIDTA MER KONSEKVENTA ÅTGÄRDER FÖR ATT STYRA OM FINANSIERING MOT HÅLLBARA INVESTERINGAR”

SAMMANFATTNING

I. Svar från kommissionen och Europeiska investeringsbanken på sammanfattningen (punkterna I–IX):

Hållbar finansiering har en grundläggande betydelse för att uppfylla målen i den europeiska gröna given och EU:s internationella åtaganden för klimat och hållbarhet. Detta uppnås genom att kanalisera privata investeringar i omställningen till en klimatneutral, klimatremanent, resurseffektiv och hållbar ekonomi som ett komplement till offentlig finansiering.

Kommissionen har inriktat sina insatser på att genomföra lagstiftning inom området för hållbar finansiering, vilket har blivit ännu viktigare med tanke på behovet av en hållbar återhämtning från covid-19-krisen.

I den strategi för finansiering av omställningen mot en hållbar ekonomi som offentliggjordes den 6 juli 2021 anges områden där ytterligare åtgärder krävs för att stödja finanssystemets övergång till hållbarhet. Initiativen i strategin är ett uttryck för den ledande roll EU har globalt som standardsättare för hållbar finansiering. Kommissionen kommer att ha ett nära samarbete med alla internationella partner, bland annat genom den internationella plattformen för hållbar finansiering, för att bygga upp ett robust internationellt system för hållbar finansiering.

Strategin åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar med information om framstegen med genomförandet av åtgärderna i 2018 års handlingsplan. I 2018 års handlingsplan ingick tio nyckelåtgärder som kan delas in i tre kategorier: Att styra om kapitalflödena mot en mer hållbar ekonomi, att göra hållbarhet till en faktor vid riskhantering och att främja öppenhet och varaktighet.

För att minska utsläppen med minst 55 % fram till 2030 och uppnå ett klimatneutralt Europa senast 2050 lade kommissionen fram ett förslag om ett 55 %-paket (i juli 2021) som omfattar en rad olika politikområden.

De flesta av 2018 års åtgärder har slutförts. De har bidragit till antagandet av förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar, EU:s taxonomiförordning, en delegerad rättsakt om EU:s klimattaxonomi (juni 2021) och en delegerad akt med föreskrifter om rapporteringskrav för finansiella och icke-finansiella företags ekonomiska verksamhet (juli 2021). Det obligatoriska offentliggörande som föreskrivs i den delegerade akten om rapporteringskrav ska ge enhetlig och öppen information om miljöprestandan hos företagen och alla tillgångar de finansierar. Detta kommer att hjälpa investerare och medborgare att förstå företagens väg mot miljömässig hållbarhet och ge dem möjlighet att fatta väl underbyggda beslut. Dessutom kommer 2018 års handlingsplan att leda till antagandet av den delegerade akten om hållbarhetstaxonomi för de fyra återstående miljömålen. I april 2021 antog kommissionen ett förslag till ett direktiv om företags hållbarhetsredovisning. Om direktivet antas av rådet och parlamentet kommer rapporteringskravet att utökas till alla stora företag och alla företag som är börsnoterade på en reglerad marknad (bortsett från börsnoterade mikroföretag). Direktivet kommer att medföra krav på granskning (revision) av rapporterad information, mer ingående rapporteringskrav och krav på att rapportera enligt EU:s obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering samt krav på att företagen ska ”tagga” den rapporterade informationen digitalt så att den är maskinläsbar och kan matas in i den europeiska kontaktpunkt för information som planeras i handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion.

Kommissionen har i möjligaste mån integrerat de olika aspekterna av taxonomiförordningen i EU-budgeten. Principen om att inte orsaka betydande skada tillämpas brett i hela EU-budgeten genom ett

antal verktyg och bestämmelser. Den har även införlivats i faciliteten för återhämtning och resiliens, som är det största programmet inom budgetramen 2021–2027. Den måste även beaktas i samband med genomförandet av alla program som omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser. Motsvarande kriterier, däribland hållbarhetsäkring, klimatsäkring och förteckningar över undantag, föreskrivs i de rättsakter som ligger till grund för andra utgiftsprogram för att säkerställa att EU-finansieringen inte leder till skada på miljön. När det gäller den framtida gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) kommer efterlevnaden av social och utökad villkorlighet att säkerställa genomförandet av principen om att inte orsaka betydande skada på ett lämpligt sätt.

EU:s klimatkoefficienter, som används för att mäta de klimatrelaterade utgifterna inom budgetramen 2021–2027 och återhämtningsinstrumentet Next Generation EU, har i största möjliga utsträckning anpassats till de tekniska granskningskriterierna enligt den första delegerade akten om EU-taxonomin. EU:s klimatkoefficienter och metoden för klimatspårning av EU-budgeten bygger även på insatser och investeringar som inte omfattas av taxonomin eller inte är helt i linje med den om de ändå ger en gynnsam klimateffekt eller är relevanta för den gröna omställningen.

INLEDNING

03. Kommissionen håller med om att det är svårt att organisera finansieringen av en socialt rättvis och miljömässigt hållbar omställning mot en klimatneutral och motståndskraftig ekonomi. Därför är den europeiska gröna given avgörande för att uppnå detta mål, däribland genom handlingsplanen för en cirkulär ekonomi och strategin för biologisk mångfald.

04. När det gäller uppskattningen för 2021–2050 (1 biljon euro om året) konstaterar kommissionen att hänvisningen i den angivna rapporten avser 28 biljoner euro under de kommande 30 åren, varav omkring 80 % (23 biljoner euro totalt eller 0,8 biljoner euro per år) skulle härröra från en omdirigering av investeringar som annars hade finansierat kolintensiva tekniker. och att EU skulle behöva tilldela ytterligare 5,4 biljoner euro, dvs. en genomsnittlig skillnad på 180 miljarder euro per år, till rena teknologier och tekniker, vilket sammanfaller med kommissionens uppskattningar 2018.

05. – De fullständiga kostnaderna för samhälle och miljö återspeglas inte i marknadspriserna

Kommissionen håller med om att den nuvarande prissättningen på finansmarknaderna inte omfattar externa miljöeffekter. Kommissionen har vidtagit ambitiösa åtgärder inom klimatpolitiken, men medger samtidigt att strukturerna på finansmarknaderna spelar en viktig roll för omställningen och att dessa för närvarande inte är anpassade för att omfatta hållbarhetsaspekter.

Samtidigt har kommissionen antagit ett stegvist tillvägagångssätt med särskild inriktning på klimat- och miljörisker, vilket bör följas av andra åtgärder som även kan omfatta sociala aspekter.

– Det finns inte tillräcklig insyn i, och information om, hållbara verksamheter

Kraven på öppenhet och offentliggörande behandlas i EU:s taxonomiförordning, med stöd av de delegerade akterna, enligt vad som fastställts i EU-taxonomin.

Antagandet av direktivet om företags hållbarhetsredovisning (som var en förbättring jämfört med det föregående direktivet om icke-finansiell rapportering) och andra åtgärder som i ökande grad tillämpas i hela ekonomin (och som även påverkar uppdateringen av miljöstatistik och miljöräkenskaper) kommer att motverka grönmalning genom tydlig information om de ekonomiska verksamheternas miljövänlighet.

– Vissa hållbara investeringar kan vara förknippade med högre risker och finansieringskostnader

Kommissionen medger att uppskattningarna av behovet av hållbara investeringar kan ändras över tid och att offentligt stöd är avgörande för finansiering och katalysering. Därför ger kommissionen medlemsstaterna stöd på flera olika sätt genom EU-budgeten och EU:s återhämtningsinstrument (Next

Generation EU), genom särskilda tekniska stödprojekt (till exempel om grön budgetering och miljöbeskattning) och med hjälp av andra verktyg.

06. Efter omfattande diskussioner med medlemsstaterna och olika europeiska organ, och med beaktande av synpunkterna i samband med ett offentligt samråd, antog kommissionen strategin för finansiering av omställningen mot en hållbar ekonomi i juli 2021. Strategin bygger på åtgärderna i 2018 års handlingsplan och kommer att bidra till en ytterligare utveckling av området för hållbar finansiering. Strategin omfattar en övergripande färdplan med nya åtgärder för att styra om privata investeringar mot hållbara projekt och insatser för att stödja de olika åtgärder som fastställs i den europeiska gröna given. Kommissionen medger att en ordnad omställning kräver full insyn i exponeringen av klimatrisker, däribland möjliga strandade tillgångar, och konsekvenserna för den finansiella stabiliteten. Denna strategi är en annan viktig del av den framtida ramen för hållbar finansiering.

09. Målet på 30 % till klimatåtgärder gäller EU-budgeten i kombination med Next Generation EU, vilket ger 625 miljarder euro för perioden 2021–2027. Faciliteten för återhämtning och resiliens, med dess sektoriella mål på 37 %, omfattas av detta.

Vid sidan av klimatanslagen i EU-budgeten kommer ytterligare medel att avsättas till miljöområdet, däribland 7,5 % av EU-budgeten 2024 och 10 % 2026 och 2027 för att främja den biologiska mångfalden, såväl som nationell samfinansiering och privata investeringar för att skapa de nödvändiga finansiella förutsättningarna för hållbara investeringar.

Utöver detta kommer en förbättring av de uppskattningar som ligger till grund för nollföroreningsstrategin och insatserna för en cirkulär ekonomi (inom ramen för den gröna given) att ge ytterligare finansieringsmöjligheter för att uppnå miljömålen. I många fall genererar investeringarna även synergieffekter för andra miljömål, t.ex. genom att samtidigt bidra till klimatet och den biologiska mångfalden.

IAKTTAGELSER

22. Den plattform för hållbar finansiering som inrättades genom EU-taxonomin, och som formellt togs i drift under hösten 2020, ska rapportera om de fyra återstående miljömål som fastställs genom EU-taxonomin och om en möjlig utökning av taxonomin till sociala mål. Plattformen ska även rapportera om utvecklingen av taxonomin med avseende på ekonomisk verksamhet som inte har någon betydande inverkan på den miljömässiga hållbarheten och ekonomisk verksamhet som orsakar väsentlig skada på hållbarheten.

Kommissionen arbetar parallellt med tillsynsregler som kommer att omfatta klimatrisker.

23. Gemensamt svar på punkterna 23–24:

Kommissionen medger att EU:s utsläppshandelssystem (ETS) och andra åtgärder måste utvecklas ytterligare. Inom den pågående reformen av utsläppshandelssystemet överväger kommissionen att utöka systemet till transport och byggnader samt att komplettera det med en gränjusteringsmekanism för koldioxid (CBAM) och miljöskattereformer. Samtidigt understryker kommissionen att andra sektorsspecifika föreskrifter kan bidra till integreringen av klimathänsyn. Det föreslagna 55 %-paketet kommer också att förstärka den ekonomiska signalen.

26. Kommissionen medger att utfasningen av miljöskadliga subventioner är en viktig åtgärd för att uppfylla miljömålen. Kommissionen arbetar aktivt i frågan genom att ge stöd till bästa praxis och uppbyggnad av engagemang i medlemsstaterna (t.ex. genom tekniska stödprojekt, grön budgetering och skattereformer).

27. Gemensamt svar på punkterna 27–28:

En översyn av framstegen med 2018 års handlingsplan ingår i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som medföljer den strategi för finansiering av omställningen mot en

hållbar ekonomi som kommissionen antog i juli 2021. Kommissionen är medveten om att genomförandet av handlingsplanen har blivit försenat. Det bör emellertid noteras att upprättandet av en klassificering av miljöfrämjande verksamheter (däribland energiåtgärder) är ett komplicerat arbete som har krävt ett stort engagemang av experter, berörda parter och EU:s medlemsstater i synnerhet.

29. Kommissionen medger att resultaten av åtgärderna i handlingsplanen skulle kunna övervakas på ett bättre sätt. Omställningen av det finansiella systemet, däribland den ökade användningen av taxonomiregler, införlivandet av långsiktiga miljörisker och den förbättrade hållbarhetsrapporteringen, kommer emellertid även att påverka finansieringspraxis genom förbättrad hållbarhet, miljörapportering och miljösäkring, med synliga effekter på den hållbara finansieringen.

32. EU-taxonomin kräver att investeringarnas miljövänlighet mäts enligt EU:s regler för att öka öppenheten och främja ett ansvarsfullt beslutsfattande.

Finansiella och icke-finansiella företag kommer att offentliggöra information på grundval av de tekniska granskningskriterier som fastställts genom EU-taxonomin.

35. *Gemensamt svar på punkterna 35–36:*

Kompletterande lagstiftningsförslag kommer att klargöra hållbarheten hos vissa verksamheter inom ramen för taxonomiförordningen, däribland jordbruk, kärnenergi och naturgas.

För att ge marknaden relevanta kriterier kommer de nämnda sektorerna (elproduktion av gas och kärnenergi) dessutom att vara föremål för ytterligare analyser.

42. EU:s miljömärkesprogram är ett frivilligt program för tredjepartskontroll som inrättades 1992 (förordning (EG) nr 66/2010).

Kriterierna för att finansiella produkter ska kunna tilldelas EU:s miljömärke och kraven för verifieringen fastställs i EU:s miljömärkesförordning (EG) nr 66/2010.

Enligt miljömärkesförordningen ska varje medlemsstat utse ett behörigt organ (antingen privat eller offentligt) som har ansvar för att kontrollera om de finansiella produkter som omfattas av en ansökan om EU-miljömärke uppfyller kriterierna innan miljömärket tilldelas. Kommissionen kommer att utarbeta ett utkast till en användarmanual och en vägledning för de behöriga organen om hur uppfyllandet av kriterierna för miljömärket ska kontrolleras.

Det är medlemsstaternas ansvar att utse de behöriga organen, men de allmänna kraven fastställs i bilaga V till miljömärkesförordningen. Enligt artikel 13 i miljömärkesförordningen ska kommissionen inrätta en arbetsgrupp med behöriga organ för att säkerställa att förordningen genomförs av de behöriga organen på ett enhetligt sätt. Produkter som tilldelats EU:s miljömärke granskas dessutom av myndigheterna för marknadsövervakning. När det gäller kontrollen av de underliggande investeringarnas efterlevnad av kriterierna i EU-taxonomin kommer denna information att offentliggöras i enlighet med direktivet om företags hållbarhetsredovisning och granskas av revisorer. Behöriga organ som är ansvariga för att kontrollera om de underliggande investeringar av finansiella produkter som omfattas av en ansökan om EU:s miljömärke uppfyller EU-taxonomin kommer att förlita sig på denna information när den har granskats av revisorerna.

47. Regelbundenheten och omfattningen av de kontroller som ska utföras av de nationella behöriga myndigheterna fastställs i de relevanta sektorsregler som avses i förordningen om hållbar finansiell rapportering. Förordningen om hållbar finansiell rapportering innehåller ytterligare krav på offentliggörande av hållbarheten utöver den befintliga produktinformation som krävs enligt dessa sektorsregler.

Det dokument med frågor och svar (som ska offentliggöras under sommaren 2021) och de tekniska standarder som ska antas i slutet av 2021 kommer att ge ytterligare vägledning för att harmonisera och förtydliga övervakningen av tillämpningen av förordningen.

65. Systemet och kriterierna för klimatspårning inom ramen för InvestEU-programmet behövde utformas och antas före det slutliga antagandet av de delegerade akterna om EU-taxonomin.

I linje med förordningen om InvestEU ska klimat- och miljöspårningen av InvestEU-fonderna utföras med unionens spårningsmetoder, vilka bygger på kriterierna i EU-taxonomin.

I vägledningen för klimat- och miljöspårningen av InvestEU föreskrivs att det förväntade bidraget till klimat- och miljömålen ska anges i förväg i godkännandefasen. Varje finansierings- eller investeringsinsats som fått stöd ska dessutom rapporteras i efterhand. De partner som deltar i genomförandet ska redovisa resultat som avviker från de inledande förväntningarna i sin efterhandsrapportering.

Det bör noteras att vägledningen för klimat- och miljöspårningen av InvestEU bygger på att genomförandepartnerna kan spåra klimat- och miljöinsatser med hjälp av kriterierna i EU-taxonomin (när den har antagits). Således kan mindre erfarna genomförandepartner använda ett av unionens enklare spårningssystem inledningsvis och övergå till EU-taxonomin när de är redo.

66. Kommissionen påminner om att Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) är efterfrågestyrd och kan stödja finansiellt lönsamma projekt med högre riskprofiler. Många klimatanpassningsprojekt är inte ekonomiskt lönsamma. De genomförs ofta av offentliga myndigheter och är därmed inte alltid lämpliga för återbetalningspliktigt stöd. Synpunkten att de flesta av de hållbara projekten gäller begränsning av klimatförändringarna är därför i linje med vad som skulle kunna förväntas för ett instrument som är inriktat på ekonomiskt lönsamma projekt med högre risk som syftar till att mobilisera privat finansiering.

71. Som noteras i revisionsrättens särskilda rapport om Europeiska centrumet för investeringsrådgivning (EIAH) bör EIAH vara ett **komplement** till andra EU-program, däribland Jaspers, som har centrala och östra Europa som sitt huvudsakliga geografiska verksamhetsområde. Det bör även omfatta de sektorer som anges för tilldelning av tekniskt stöd för att förbereda och utveckla projekt som ska finansieras via bidrag från ESI-fonderna. EIAH är ett **efterfrågestyrt initiativ** som skapats för att förbättra investeringsprojektens kvalitet genom att erbjuda skraddarsydda rådgivningstjänster till europeiska projektledare. Att definiera prioriteringar för tjänster i olika sektorer och medlemsstater för EIAH går emot grundtanken att Efsi-initiativ ska vara efterfrågestyrda.

EIAH har utvecklat en robust samarbetsplattform med nationella investeringsbanker och institutioner för att erbjuda direkt finansiering och expertstöd till ett antal av dem i central- och östeuropeiska länder och för att bygga upp deras kapacitet att tillhandahålla mer lokala rådgivningstjänster, däribland för hållbar infrastruktur. Uppbyggnaden av InvestEU:s rådgivningscentrum är väl anpassad för att bygga vidare på det grundläggande arbete som utförts av EIAH och för att hantera vissa farhågor som väckts av högnivågruppen för hållbar finansiering när det gäller projekt för hållbar investering.

72. Syftet och mervärdet av portalen är att offentliggöra och öka synligheten för möjliga investeringsmöjligheter för projektledare som vill använda portalen. Kommissionen har inte något mandat att utföra tekniska och finansiella due diligence-granskningar av offentliggjorda projektförslag och styra investeringarna till särskilda projekt. Kommissionen har inte heller resurser eller behörighet att granska projekten. Detta ingår i de potentiella investeringarnas ansvar och behörighet.

I enlighet med artikel 26.3 i förordningen om InvestEU kommer kommissionen emellertid att överföra de projekt som offentliggjorts på InvestEU-portalerna till relevanta genomförandepartner och i förekommande fall till InvestEU:s rådgivningscentrum.

73. Kommissionen håller med om att vissa av planerna saknar detaljerade kvantifieringar av investeringsbehoven, vilket även försvårar jämförelsen mellan medlemsstaterna. Kommissionen fortsätter att ge medlemsstaterna stöd och har inom ramen för instrumentet för tekniskt stöd inlett ett nytt flaggskeppsinitiativ med titeln "Miljöanpassning av offentliga finanser – utvärdering av budget-

och skattepolitikens effekter på uppfyllandet av nationella och internationella åtaganden”, som främst syftar till att bygga upp medlemsstaternas kapacitet att kvantifiera investeringsbehov, identifiera brister och utveckla en politik för att överbrygga dem.

76. Faciliteten för återhämtning och resiliens, det största programmet inom Next Generation EU, kräver en bedömning av principen om att inte orsaka betydande skada enligt artikel 17 i taxonomiförordningen. Tillämpningen av de detaljerade kriterier för betydande skada som antagits i de delegerade akterna är däremot frivillig. På liknande sätt föreskrivs i stort sett likvärdiga kriterier (t.ex. hållbarhetsäkring, klimatsäkring, förteckningar över undantag) i de rättsakter som ligger till grund för andra utgiftsprogram för att säkerställa att EU-finansieringen inte leder till skada på miljön. I det interinstitutionella avtal mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen som åtföljer budgetramen 2021–2027 föreskrivs dessutom en horisontell princip om att inte orsaka betydande skada som ska tillämpas under hela budgetramen.

En allmän formulering av principen om att inte orsaka betydande skada i EU-budgetens olika politikområden är inte möjlig med tanke på de olika genomförandecyklerna, förvaltningsmetoderna och de finansierade verksamheterna.

Kommissionen anser att den framtida gemensamma jordbrukspolitiken kommer att säkerställa genomförandet av principen om att inte orsaka betydande skada genom social och utökad villkorlighet.

77. Principen om att inte orsaka betydande skada har införlivats i faciliteten för återhämtning och resiliens och måste beaktas vid genomförandet av alla fonder som omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser.

Som förklaras i svaret på punkt 75 är de olika genomförandecyklerna, förvaltningsmetoderna och de verksamheter som finansieras av EU inte förenliga med ett generellt tillvägagångssätt för att fastställa om betydande skada orsakas på miljön.

78. Inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden är investeringar i gasinfrastruktur inte tillåtna, såvida det inte gäller utbyte av värmesystem eller värmepannor med fasta bränslen under särskilda villkor eller investeringar i annan infrastruktur som stöder omställningen till förnybar energi och kan användas med förnybara källor med låg kolhalt enligt vad som föreskrivs i artikel 7.1 h i förordningen om Eruf och Sammanhållningsfonden. Sådana begränsade investeringar i naturgas bör vara väl motiverade och bidra till att minska utsläppen av växthusgaser på ett sätt som stöder omställningen mot klimatneutralitet.

Kommissionen erinrar om att åtgärder inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens avseende kraft- och/eller värmeproduktion med fossila bränslen, såväl som tillhörande infrastruktur för överföring och distribution, i regel inte bör anses vara förenliga med principen om att inte orsaka betydande skada.

När det gäller begränsning av klimatförändringarna kan exceptionella åtgärder för kraft- och/eller värmeproduktion med naturgas, såväl som tillhörande infrastruktur för överföring och distribution, införas från fall till fall (enligt bilaga III till vägledningen om principen om att inte orsaka betydande skada) och under förutsättning att detta stöd bidrar till EU:s mål om minskning av koldioxidutsläppen fram till 2030 och 2050. Inga investeringar i kraft- och/eller värmeproduktion med kol eller olja kommer att klara en bedömning av principen om att inte orsaka betydande skada.

79. Kommissionen noterar att den metod för klimatspårning som ligger till grund för budgetramen 2021–2027 har bidragit till att åtgärda flera av de brister som identifierades i revisionsrättens föregående rapporter om metoden under budgetramen 2014–2020.

Klimatspårningsmetoden för 2021–2027, som bland annat föreskrivs i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, bygger på metoden i förordningen om gemensamma bestämmelser för

2014–2020, men har ändrats för att omfatta olika aspekter av EU-taxonomin kriterier och skapa en grund för klimatspårning i hela budgeten.

Klimatspårningsmetoden för 2021–2027 gör det möjligt att erkänna både större klimatbidrag med en klimatkoefficient på 100 % baserad på kriterier som bygger på EU-taxonomin och mer begränsade klimatbidrag (med en koefficient på 40 %). Den gör även att bidraget till klimatmålen genom olika åtgärder och deras genomförandetakt kan bedömas mer noggrant, till exempel när det gäller olika energieffektivitetsåtgärder.

80. Kommissionen erinrar om att metoden för klimatspårning har förstärkts avsevärt i samband med utarbetandet av budgetramen 2021–2027. Detta gäller framför allt tilldelningen av 100 % vikt, som nu styrs av mycket strängare kriterier som i största möjliga utsträckning bygger på de tekniska kriterierna i EU:s taxonomi och inte bara väger in avsikten utan även effekterna av de olika insatserna.

EU:s klimatkoefficient på 40 % används för verksamheter som, även om de inte uppfyller de integrerade tekniska kriterierna i EU-taxonomin, ändå bidrar till miljö- och klimatmålen. Sådana ekonomiska verksamheter kan till exempel vara på väg att ställa om för att uppnå nivån för väsentliga bidrag.

För de gröna obligationer som ska ges ut för att finansiera klimatdelen av faciliteten för återhämtning och resiliens kommer kommissionen att inrätta ett nytt regelverk som så långt det är möjligt är anpassat till den föreslagna standarden för gröna obligationer. EU:s regelverk för gröna obligationer kommer att baseras på välkända och etablerade marknadsstandarder och samtidigt utgå från den specifika strukturen i faciliteten för återhämtning och resiliens, till exempel om den myndighet som står för utgifterna inte är samma som den utfärdande institutionen. Den kommer att ge investerarna nödvändiga garantier för att intäkterna verkligen har använts för gröna investeringar.

I linje med detta tillvägagångssätt kommer kommissionen att anlita en oberoende part för att verifiera regelverket för gröna obligationer.

Ruta 5 – Kommissionen framhåller den grundläggande skillnaden mellan kriterierna i EU-taxonomin, som för närvarande endast är inriktade på verksamheter vars resultat ligger över kriterierna för väsentliga bidrag, och annan EU-politik, däribland GJP, som omfattar ett bredare spektrum för ekonomiskt stöd där ambitionsnivån inte nödvändigtvis är lägre än i taxonomi. Denna mångfald återspeglas därmed i klimatspårningen av utgifter.

81. När det gäller EU-budgeten erinrar kommissionen om att olika aspekter av taxonomi redan har integrerats i EU:s klimatkoefficienter, vilka används för att mäta klimatutgifterna i budgetramen 2021–2027 och Next Generation EU. EU:s klimatkoefficienter och metoden för klimatspårning av EU-budgeten i allmänhet måste dessutom omfatta insatser och investeringar som inte omfattas av eller inte är helt i linje med taxonomi, eftersom dessa ändå kan ha en gynnsam klimateffekt eller vara relevanta för den gröna omställningen.

När det gäller risken för möjlig skada av EU:s utgifter hänvisar kommissionen till sitt svar på punkt 75.

Kommissionen anser att de regler som fastställs för finansieringsprogrammen i EU-lagstiftningen är lämpliga för uppfyllandet av de politiska målen och understryker att den offentliga och den privata finansieringens syften skiljer sig åt. Kommissionen upprepar att användningen av taxonomi för beslut om EU-finansiering, eller i andra delar av EU-politiken, bör bedömas från fall till fall och kommer att diskuteras med de andra EU-institutionerna i enlighet med relevanta lagstiftningsförfaranden.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

82. Plattformen för hållbar finansiering håller för närvarande på att utarbeta sina råd till kommissionen angående den möjliga utvidgningen av EU-taxonomin, bland annat till sociala verksamheter. Kommissionen arbetar emellertid konstant med att omvandla prissättningsmekanismerna i ekonomin så att de återspeglar de verkliga kostnaderna för miljöföroreningar och annan miljöförstöring.

Rekommendation 1 – Genomför alla åtgärder i handlingsplanen och klargör vilka förfaranden som gäller för regelefterlevnadskontroll och revision

a) Kommissionen godtar rekommendation 1 a.

Taxonomiförordningen har antagits och trätt i kraft. Den delegerade rättsakten om EU:s klimattaxonomi (som antogs i juni 2021) och den kommande delegerade akten om taxonomin för de fyra återstående miljömålen kommer att fullborda handlingsplanen.

Kommissionen gör en uppföljning av det analytiska och rådgivande arbete som utförts inom ramen för handlingsplanen på området för företagsstyrning i enlighet med kommissionens arbetsprogram 2021, vilket omfattar ett lagstiftningsförslag om hållbar företagsstyrning för att främja ett långsiktigt hållbart och ansvarsfullt beteende av företagen. Målet är att lägga fram ett förslag före slutet av 2021.

b) Kommissionen godtar rekommendation 1 b.

c) Kommissionen godtar rekommendation 1 c.

Kommissionens gemensamma svar på rekommendationerna 1 b och 1 c:

Enligt artikel 8 i taxonomiförordningen ska finansiella och icke-finansiella företag offentliggöra hur och i vilken utsträckning deras verksamheter är anpassade till förordningen.

Detta krav på offentliggörande omfattas av bolagsrätten (enligt redovisningsdirektivet i dess ändrade lydelse genom direktivet om icke-finansiell rapportering).

Den förordning om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler (CSD-förordningen) som kommissionen har föreslagit medför en ändring av direktivet om icke-finansiell rapportering (med förbehåll för medlagstiftarnas antagande av förordningen, som förväntas i mitten av 2022). Enligt förordningen ska revisorer kontrollera och avge ett yttrande om hållbarhetsrapporteringens överensstämmelse med kraven (inklusive taxonomirapporteringen enligt artikel 8 i taxonomiförordningen). Standarder för hållbarhetsrapportering kommer att utarbetas för alla företag som omfattas av den framtida CSD-förordningen, dvs. stora företag (börsnoterade och icke börsnoterade). Särskilda rapporteringsstandarder kommer att utarbetas för börsnoterade små och medelstora företag.

När det gäller finansiella produkter föreskrivs i artikel 8 i taxonomiförordningen (dess delegerade akt) och i de tekniska standarderna i förordningen om hållbar finansiell rapportering (som ska antas före utgången av 2021) att de underliggande investeringarnas anpassning till taxonomiförordningen ska offentliggöras.

Vid tillämpning av förordningen om hållbar finansiell rapportering bör medlemsstaterna förlita sig på de behöriga myndigheter som redan har utsetts enligt sektorsreglerna i förordningen när det gäller tillsyn och övervakning av offentliggörandet (dvs. medlemsstaternas finansmarknadsmyndigheter). Dessa myndigheter kommer att använda den information som ska offentliggöras av finansiella och icke-finansiella företag enligt förklaringen ovan.

Rekommendation 2 – Att i större utsträckning bidra till hållbar finansiering genom att sätta ett pris på utsläpp av växthusgaser

Kommissionen godtar rekommendationen.

Som framgår av denna rapport används en mängd olika verktyg för att uppnå målen i EU:s klimatpolitik. Denna ambition förstärks ytterligare av 55 %-paketet.

Som en del av paketet föreslår kommissionen att EU:s utsläppshandelssystem ska förstärkas i dess nuvarande omfattning och att reserven för marknadsstabilitet ska ändras. Dessa reformer skulle leda till en sämre tillgång på utsläppsrätter och potentiellt högre kolpriser, även om marknaden, enligt de flesta marknadsanalytiker, redan förväntar sig framtida lagstiftningsändringar i linje med EU:s ambition att minska nettoutsläppen med 55 % fram till 2030 jämfört med 1990, i enlighet med den föreslagna europeiska klimatlagen.

Som en del av 55 %-paketet har kommissionen även lagt fram ett förslag om inrättande av en gränsjusteringsmekanism för koldioxid (CBAM).

För finanssektorn omfattar strategin för finansiering av omställningen till en hållbar ekonomi även förslag om att införliva hållbarhetsrisk i regelverket för det finansiella systemet.

87. Kommissionen påminner om att Efsi är efterfrågestyrd och kan stödja finansiellt lönsamma projekt med högre riskprofiler. Många klimatanpassningsprojekt är inte ekonomiskt lönsamma. De genomförs ofta av offentliga myndigheter och är därmed inte lämpliga för återbetalningspliktigt stöd. Synpunkten att de flesta av de hållbara projekten gäller begränsning av klimatförändringarna är därför i linje med vad som kan förväntas för ett instrument som är inriktat på ekonomiskt lönsamma projekt med högre risk som syftar till att mobilisera privat finansiering.

I linje med förordningen om InvestEU ska klimat- och miljöspårningen utföras genom unionens spårningssystem med lämplig användning av kriterierna i EU-taxonomin. Utkast till relevanta kriterier i EU-taxonomin återspeglas i unionens spårningssystem, och genomförandepartnerna kan dessutom spåra klimat- och miljöinsatserna i sin helhet med användning av EU-taxonomin kriterier för väsentliga bidrag (när förordningen har antagits). Detta system ger mindre erfarna genomförandepartner flexibilitet att använda ett av unionens enklare spårningssystem och sedan övergå till EU-taxonomin när de är redo. I vägledningen om klimat- och miljöspårning för InvestEU föreskrivs att klimat- och miljöresultat ska rapporteras både i förhand och efterhand baserat på resultat.

Rekommendation 3 – Redovisa klimat- och miljörelaterade resultat från InvestEU på program- och projektnivå

Kommissionen godtar rekommendationen.

Rekommendation 4 – Se till att det finns projekt som eventuellt kan bli aktuella för finansiering

a) Kommissionen godtar rekommendation 4 a.

InvestEU:s rådgivningscentrum kommer att öka inriktningen på projekt som i slutändan kan få stöd av InvestEU-fonden. Om det är möjligt, och beroende på projektledarnas intresse, kommer de områden och sektorer som har störst behov av klimat- och miljöinvesteringar att prioriteras, däribland klimatanpassning, naturkapital, energieffektivitet och cirkulär ekonomi. Dessutom arbetar EIB aktivt med att erbjuda nytt rådgivande stöd och stöd genom befintliga mandat som EIAH och Jaspers, både för offentliga och privata klienter, såsom beskrivs i bankens färdplan för klimatet. Detta uppnås genom samverkan i tidigare led i medlemsstater där förebyggande stöd kan bidra till fler investeringar i klimatåtgärder och miljömässig hållbarhet. Flera insatser för rådgivande stöd pågår eller håller på att utarbetas 2021, däribland medlemsstaternas arbetsseminarium om energifinansiering, med fokus på

centrala och östra Europa, den gröna portalen för förmedlande banker och EIB:s kommande anpassningsplan för 2021.

b) Kommissionen godtar rekommendation 4 b.

89. En allmän formulering av principen om att inte orsaka betydande skada i EU-budgetens olika politikområden är varken nödvändig eller lämplig med tanke på de olika genomförandecyklerna, förvaltningsmetoderna och de finansierade verksamheterna. Detta betyder inte att det inte finns några skyddsåtgärder mot miljöskada i unionens politik.

Kommissionen anser att den framtida gemensamma jordbrukspolitiken kommer att säkerställa genomförandet av principen om att inte orsaka betydande skada genom social och utökad villkorlighet.

Tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada i den mening som avses i artikel 17 i EU-taxonomin är obligatorisk enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Medlemsstaterna måste för varje reform och investering visa att principen om att inte orsaka betydande skada efterlevs för alla ingående miljömål. Ingen nationell återhämtnings- och resiliensplan kommer att godkännas om detta inte visas. Kommissionen har gett medlemsstaterna vägledning om hur de kan visa att principen om att inte orsaka betydande skada efterlevs. Denna vägledning bygger till stor del på EU-taxonomin men lämnar utrymme för flexibilitet. Medlemsstaterna kan till exempel visa att principen efterlevs även för investeringar som inte omfattas av taxonomin.

90. EU-budgeten finansierar ett mycket brett spektrum av verksamheter genom olika cykler och metoder. Dessutom finansieras verksamheter som inte omfattas av EU-taxonomin och verksamheter som bidrar till EU:s klimatmål även om de inte uppfyller de stränga tekniska kriterierna i taxonomin. Detta är anledningen till att EU tillämpar EU:s klimatspårningsmetod för budgetramen 2021–2027, vilken bygger på EU:s taxonomikriterier där det är möjligt och lämpligt.

EU-budgetens bidrag till klimatåtgärder uppskattas i förhand och kommer att beräknas i efterhand på grundval av denna offentliga och öppna metod som nu har införts i flera rättsliga akter. Syftet med metoden är att ta hänsyn till all verksamhet som bidrar till EU:s klimatmål. Det viktningssystem som används bygger på, och är i största möjliga utsträckning anpassat till, de tekniska kriterierna i EU-taxonomin. Åtagandet att avsätta motsvarande minst 30 % av budgetramen 2021–2027 till klimatmål har sin grund i denna metod.

Vissa investeringar inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens omfattas inte av EU-taxonomin. Det finns även investeringar som inte uppfyller alla kriterier i taxonomin. Båda typerna av investeringar kan emellertid bidra till EU:s insatser för att bekämpa klimatförändringarna. EU:s regelverk för gröna obligationer, som även diskuteras i vårt svar på punkt 79, kommer att ge investerarna all relevant information.

Rekommendation 5 – Tillämpa principen om att inte orsaka betydande skada och EU-taxonomin kriterier på ett konsekvent sätt i EU-budgeten

a) Kommissionen godtar delvis rekommendation 5 a.

I meddelandet om den europeiska gröna given åtog kommissionen sig att genomföra principen om att inte orsaka betydande skada som en grundläggande princip i alla sina åtgärder i linje med åtagandena i Parisavtalet.

I praktiken innebär detta att principen tillämpas vid integrering av frågor som rör klimat och biologisk mångfald enligt åtagandet i det interinstitutionella avtal som åtföljer budgetramen 2021–2027.

För att säkerställa att principen efterlevs omfattar EU-budgeten flera skyddsåtgärder i samverkan med de primära målen för de enskilda fonderna. Detta tar sig bland annat uttryck i en hållbarhetssäkring för de program som investerar i infrastruktur, i social och utökad villkorlighet i den framtida jordbrukspolitiken eller i förteckningar över investeringar som inte kan finansieras genom EU-budgeten.

Om principen är relevant och tillämplig på grundval av kommissionens förslag har den införts i den relevanta lagstiftningen, däribland förordningen om gemensamma bestämmelser och faciliteten för återhämtning och resiliens, med en direkt koppling till EU-taxonomin.

Kommissionen anser att en enhetlig tillämpning av EU-taxonomin princip om att inte orsaka betydande skada över hela EU-budgeten varken är genomförbar eller lämplig på grund av den skiftande karaktären hos EU:s utgiftsprogram när det gäller cykler, förvaltningsmodeller, ingående verksamheter och slutgiltiga mål.

b) Kommissionen godtar delvis rekommendation 5 b.

Kommissionen kommer att undersöka hur en lämplig hänvisning till principen om att inte orsaka betydande skada kan införas i det kommande förslaget till en omarbetad budgetförordning, med hänsyn till dess tillämpningsområde och unionsbudgetens differentierade karaktär. I detta skede kan kommissionen emellertid inte göra några åtaganden om det exakta innehållet i det framtida lagstiftningsförslaget.

Kommissionen erinrar även om att den har åtagit sig att genomföra principen om att inte orsaka betydande skada i det interinstitutionella avtal som åtföljer budgetramen 2021–2027 och som är tillämpligt för alla budgetprogram. Kommissionen har fullt förtroende för parternas åtagande att följa detta avtal.

c) Kommissionen godtar delvis rekommendation 5 c.

Som nyligen förklarades i meddelandet om resultatramen för EU-budgeten från juni 2021 har kommissionen förstärkt sin klimatspårningsmetod för budgetramen 2021–2027. Framför allt har kommissionen genomfört en betydande förbättring genom att gå över från OECD:s Rio-markörsystem, som användes i budgetramen 2014–2020, till EU:s klimatkoefficienter i budgetramen 2021–2027. Dessa klimatkoefficienter har införts i flera grundläggande akter och har i största möjliga utsträckning anpassats till de tekniska granskningskriterierna enligt EU-taxonomin första delegerade akt.

Kommissionens spårningsmetod säkerställer även att klimatkoefficienter tilldelas på ett konsekvent sätt i alla EU:s utgiftsprogram.

Målet på 30 % för integrering av klimatåtgärder fastställdes med avseende på dessa koefficienter, och framstegen mot detta mål måste fastställas på denna grund. EU-taxonomin är inte slutgiltig och kommer sannolikt att utvecklas i samband med lagstiftningsförfarandet. Att använda den för att mäta EU-budgetens bidrag till EU:s klimatinsatser skulle därför omöjliggöra en stabil tidsserie.

Det bör även noteras att den detaljerade information som behövs för att tillämpa kraven i EU-taxonomin fullt ut inte finns tillgänglig för utgiftsprogrammen med indirekt och delad förvaltning. Det finns inte heller något krav på att sådan information ska lämnas av medlemsstaterna eller genomförandepartnerna. Informationen är även ofullständig för vissa utgiftsprogram med direkt förvaltning.

d) Kommissionen godtar rekommendation 5 d.

Kommissionen kommer att använda EU:s klimatmetoder för att rapportera om framstegen mot uppnåendet av klimatmålet på 30 %. Dessa uppgifter kommer att kompletteras med information om de totala utgifterna inom de interventionsområden i EU:s klimatmetod som tilldelas en koefficient på 100 %, eftersom de uppfyller EU-taxonomin tekniska granskningskriterier avseende begränsning av och anpassning till klimatförändringar.

Denna rapportering kommer genom sin utformning att ge en ofullständig bild av EU-budgetens bidrag till klimatmålen. När det gäller delad förvaltning kommer den att baseras på de befintliga uppgifter som rapporterats av medlemsstaterna.

91. Denna rapport var en del av det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljde den nyligen antagna strategin för finansiering av omställningen till en hållbar ekonomi.

I den nyligen antagna strategin och i det föreslagna lagstiftningspaketet beskrivs de nästa stegen mot att uppnå kommissionens ambitiösa mål.

Framför allt ska finansinstitut lämna upplysningar om sin egen hållbarhetsomställning och sina egna planer för koldioxidminskning, däribland mellanliggande och långsiktiga mål och hur de planerar att minska sitt miljöavtryck. Denna större öppenhet när det gäller mål, indikatorer, definitioner och metoder kommer i sin tur att göra det möjligt att övervaka åtgärdernas effektivitet över tid.

Om förslaget till direktivet om företags hållbarhetsredovisning antas av rådet och parlamentet införs krav på att stora EU-företag och börsnoterade företag, däribland banker, försäkringsbolag och investerare, ska offentliggöra sina hållbarhetsmål och framstegen mot att uppnå dem.

Kommissionen kommer dessutom, på grundval av den tekniska standarden för tillsyn inom ramen för förordningen om upplysningar avseende hållbar finansiering, att förbättra offentliggörandet och effektiviteten med avseende på finansmarknadsaktörernas åtgärder för koldioxidminskning för alla investeringsprodukter.

Dessutom ska plattformen för hållbar finansiering, enligt artikel 20 i taxonomiförordningen, regelbundet övervaka och rapportera till kommissionen om trender på unionsnivå och medlemsstatsnivå när det gäller kapitalflöden till hållbara investeringar. Detta arbete kommer att påbörjas redan under 2021.

Rekommendation 6 – Övervaka och rapportera om handlingsplanen för hållbar finansiering och framtida strategi

a) Kommissionen godtar rekommendation 6 a.

Enligt artikel 20 i taxonomiförordningen ska plattformen för hållbar finansiering regelbundet övervaka och rapportera till kommissionen om trender på unionsnivå och medlemsstatsnivå när det gäller kapitalflöden till hållbara investeringar. Detta arbete kommer att påbörjas under 2021.

Sedan juni 2021 ingår en indikator som fångar upp utvecklingen på marknaden för gröna obligationer i den nyligen lanserade verktygslådan för kapitalmarknadsunionen, och diskussioner pågår om huruvida den ska införas i andra uppsättningar av indikatorer.

Kommissionen kommer även att undersöka möjliga åtgärder som kan hjälpa medlemsstaterna att bedöma finanssektorernas anpassning till hållbarhetsmålen.

Europeiska tillsynsmyndigheten och Europeiska centralbanken följer den senaste marknadsutvecklingen när det gäller hållbara investeringar inom sina respektive områden.

b) Kommissionen godtar rekommendation 6 b.

Kommissionen kommer att fortsätta att utvärdera framstegen och granska sina åtgärder.
Kommissionen kommer att rapportera om genomförandet av strategin senast i slutet av 2023 och aktivt stödja medlemsstaterna i deras genomförandeinsatser.